

עבודות של
ממלה התרנג

אנונימוס

התערוכה "קוורטט" מוצגת בגלריה
זומר עד 27.5

ריסטיאן אהרנסטראוס, שניהל ואצר את גלריה ליגה בברלין, שמשכה תשומת לב רבה בשנתיים שפעלה, אצר בגלריה זומר תערוכה קבוצתית קטנה של אמנים צעירים מגרמניה. התערוכה נשענת על קבוצה של חמישה אמנים (ששניים מתוכם מציגים בתערוכה הנוכחית), הפועלת יחד ומציגה בחדר השמאלי של הגלריה עבודות תחת השם: "אמן אנונימי". המשותף לאמנים אלה הוא הרקע הקשה של חייהם, המשברים שידעו והתהליכים שעברו. למרות שבאו ממקומות שונים בגרמניה ולמדו באקדמיות שונות באירופה, כשנפגשו בברלין החלו לפעול יחד בשיתוף פעולה אמנותי פורה ובעניין. שיתוף פעולה כזה בין אמנים הוא מיוחד ויוצא דופן במפת האמנות העולמית, ובעיקר בזו העכשווית. מלחמת הכוכבים השולטת בדירה בה הפרטי מורס על נס, נומרוז בפעולותיו של הקבוצה במוזיקות שמם הפרטי בכמה אופנים: במוזיקות הוונות והנרטיב, במוזיקות הייצור, במוזיקות המחשבה הפרטית ובמוזיקות בעלות היוצרים של העבודה והמרתה בשם שאין לו שם: Artists Anonymous. בכך מעמידה הקבוצה יצירת אמנות רב שכבתית ומסתורית, המוחקת את כתב היד האישי, את הרצף המאפשר זיהוי ואת הילוז הכוכבים. בתערוכה זו מציגה הקבוצה שני ציורים העשויים על פי תשלילים של צילום. ציור גדול של זוג יער, ציור בינוני של ילד על רקע וילון ומולו צילום שנוגשה בעקבות הציור, שם שב הדימוי למצבו הפחיטיבי. פעולת הציור, שהוא אולי הפעולה האינטימית ביותר בין התחומים השונים של האמנות, מוצג כיצירה רבת משתתפים - פעולה שקשה לתפוס אותה כפעולת ציור, ויותר מזה, קשה לקבל אותה כיצירה של יונר מאדם אחד. האנונימיים שומרים על שתיקה. מלאה ומסרבים לחשוף אף פרט מנהלי הציורה, מה שמתיר עבור הצופה שאלות וספקות רבים. כוחן של עבודות הקבוצה נמצא בשלל הדימויים האינטימיים, מעוררי הרגש והאמפתיה, העומדים בניגוד מוחלט לטיפור החיים האישי, הפרטי, בעל האופי קשה,

האלים והמחוספס. יצירתם מציגה רעיון אוטופי של איחוד תחת זהות אנונימית ושל החלכותם של גורלות קשים, הסטתם הצידה על מנת שבמקומם יוכלו להופיע דימויים רכים ורגשיים.

במרכז החלל מציגה טלולה המברג שני פסלים בגודל אנושי של מתבגרים, ומשלבת בין נישות ביטוליות קלאסיות, הבולטות בפניהם ובגופם של הפסלים, לבין הטון העכשווי האקספרסיבי, הניבט בבדיהם העשויים מחומרים המנוגדים במהותם לתבנית הקלאסית, ועושה שימוש גם בהתכלותם של חומרים אלה. בוזדו וימני מציג טילו באומגרטל, ציור מלייפציג, סרט קצר בשם "מנאמן", ובו

הציור המגיע בשנים האחרונות מאירופה לוקה בנוסחתיות שמעוררת ספקות לגבי מידת אמיונותה

אנימציה צינית הנוגעת ללב ברגישותה ובצניעותה. המציגה מעין מסע של מגאפון כמעט אנושי על פני מקומות שונים. העבודה מתקרנת מבעד למסך קטן התלוי על הקיר, כאובייקט חשוף ופנימי, שכל איבריו ותנועותיו גלויים לכל. כשרונות הציור של באומגרטל מפיח חיים חדשים מעוררי התפעלות במדיום הוויזואלי. האנימציה דמוית חלום הזוי, מבוטסת על ציורים מלאי המצאות והפתעות, באופן מלא קשב לזכרונות הסינטיים ומעוררי האימה. באומגרטל עושה שימוש הושכל ומרהיב ביכולותיו, ויחסו האדיש לתוכני הסרט רק מעצים את חוויית הצפייה בו. באותו חדר מציג גם כריסטוף רוקהאברל שני ציורים: ציור גדול מימוזים המונאו נערות על רקע קיר לבנים ופורטרט קטן, ציורו שייך לז'אנר הציור הגרמני העכשווי, שמעצביו העיקריים הם מרטין קליפנו בוגד ונאו ראוק. אלו ציורים מנוכרים מאוד, אטומים וצבעוניותם עכורה. משהו בסגנון הציור הזה, המגיע בשנים האחרונות מגרמניה בפרט ומאירופה בכלל, לוקה בנוסחתיות שכבר קל מאד לזהות אותה, ושמעוררת ספקות לגבי מידת אמיונותה. אין בציור הזה ונשוקה ונעדרים ממנו המיניעים הסינטיים וההנאה הקשורים לפעולת הציור.

יוסף קריספל